

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΔΑΒΩΝ Κ. ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΑΥΤΟΥ

Τήν Κυριακήν, 25ην Ἰουνίου/ 8ην Ἰουλίου 2018 ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νεωστί ἐκλεγέντος καί χειροτονηθέντος Ἀρχιερέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς θείαν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν εἰς τόν ἐν Μαδηβᾶ νεωστί ἀνεγερθέντα ὑπό τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰννοκεντίου Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν Μαδηβάν ὑπάρχει ὡς γνωστόν ἐντός τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πατριαρχείου ὁ ψηφιδωτός χάρτης τοῦ 6ου αἰῶνος ἀπεικονίζων τὴν Παλαιστίνην γεωγραφικῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῆς θείας Λειτουργίας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Μαδηβᾶ προεξῆρξεν ἡ ΑΘΜ ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τῶν Πρεσβυτέρων τοῦ προσκυνήματος τῆς Μαδηβᾶ π. Νικολάου καί π. Ἰωσήφ καί τοῦ διακόνου π. Γεωργίου καί μετέχοντος ἐν χαρᾷ καί ἐπευφημίαις τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Μαδηβᾶς.

Πρὸς τό πλήρωμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε ὅτι καί ὁ Χριστός ἔπαθε ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ», (Α΄ Πέτρ. 2,21) ἐπιστέλλει τοῖς Χριστιανοῖς ὁ

Ἀπόστολος Πέτρος.

Ἐρωτάτε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλε,

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, Πατριαρχικῆ εἰσηγήσει καί Συνοδικῆ διαγνώμῃ, ἀλλά καί ψήφοις κανονικαῖς, ἐξελέξατο ὑμᾶς Ἐπίσκοπον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων τῆς ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας. Ἡ δέ τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα πανσθενουργός Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προεχειρίσατο ὑμᾶς διά τῶν χειρῶν τῆς Ἡμῶν ταπεινότητος καί τῶν συλλειτουργῶν Ἡμῖν Ἀρχιερέων εἰς τό ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου τῆς Ἱερουσαλήμ.

Παιδιόθεν ἐνεκεντρίσθης ἐν τῷ σώματι τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, γενόμενος συγκοινωνός τῆς ρίζης καί τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, λέγοντος «Ἐγώ εἶμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τά κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί κάγώ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Κατά τούς Ἀποστολικούς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς τόν Ἐπίσκοπον οὐδεὶς δύναται ποιεῖν οὐδέν. «Ὅπου ἂν φανῆ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ καί τό πλῆθος ἔστω· ὡσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστός Ἰησοῦς ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος (ΒΕΠ, Τομ. Β΄ σελ. 281). «Ὁ προκαθεζόμενος, Χριστοῦ τόπον πεπίστευται», (ΒΕΠ, Τομ. Α΄ σελ. 97), λέγει ὁ Ἅγιος Κλήμης Ῥώμης. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς καί μάλιστα τῆς διαδοχῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Ἁγίε Μαδάβων,

Ἡ μετ' αὐταπαρνήσεως διακονία σου ἐπί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἡ ἐπί τοῦ Χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου ἐπιδειχθεῖσα μέριμνα ἐν Μπετζάλλα, ἡ ἀνασύστασις κατ'οἶκον Ἐκκλησίας τοῦ Ῥωσοφώνου ποιμνίου εἰς Beir Sheba, αἱ συνεχεῖς ἐπισκέψεις σου εἰς τούς φυλακισμένους καί ἄλλαι ποιμαντικαὶ δραστηριότητες σὺν τῷ ἐν Χριστῷ διδακτικῷ λόγῳ πολλῶ δέ μᾶλλον

τῷ ἐπιστημονικῷ ψαλμικῷ λόγῳ κατά τόν Δαυΐδ, «Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω», (Ψαλμ. 103,33) ὡς καί ἡ θεολογική σου κατάρτισις, ἀνέδειξαν ὑμᾶς Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου ταύτης ἱστορικήσ καί ἀγιογραφικήσ ἐπαρχίας τῆσ Μαδηβᾶσ.

«Θυσία αἰνέσεωσ δοξάσει με καί ἐκεῖ ὁδός, ἧ δεῖξω αὐτῷ τό σωτήριόν μου», (Ψαλμ. 49,23), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Εἰς αὐτήν ἀκριβῶσ τήν ἱερουργίαν τῆσ προσφορᾶσ τῆσ «Θυσίας αἰνέσεωσ», δηλονότι τήν εἰλικρινῆ εὐσέβειαν εὐρίσκεται ὁ μοναδικός δρόμος τῆσ σωτηρίας. «Προσῆκει μή μόνον ὑμνεῖν τόν Θεόν καί τῆσ αἰνέσεωσ θυσίαν προσφέρειν, ἀλλά καί ἐκτάκτωσ ὀδεύειν καί τόν οἰκεῖον βίον ρυθμίζειν» λέγει ὁ Θεοδώρητοσ Κύρου.

Εἰς αὐτήν ταύτην τήν ἀποστολήν τῆσ μερίμνησ ὑπέρ τῆσ σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν προβάτων τῆσ λογικήσ ποιίμνησ, ἐκλήθησ ἱερώτατε ἅγιε Μαδάβων. Διό καλῶσ καί θεοφιλῶσ ποιίμαине τό ἐμπιστευθέν σοι ποιίμνιον καί λόγοισ προσηνέσι παιδαγωγῆσον τό τῆσ Ἐκκλησίας πλήρωμα, μαρτύρησον τήν καλήν τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν, τούτέστιν τό Εὐαγγέλιον τῆσ σταυρικήσ καί κενωτικῆσ ἀγάπησ τοῦ Χριστοῦ.

Καυχᾶται τό ἱερόν ἡμῶν Μοναστικόν Τάγμα τῆσ Ἀγιοταφιτικῆσ Ἀδελφότητοσ «τήν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τά πρόσ τόν Θεόν», (Ρωμ. 15,17). Καί τοῦτο διότι λειτουργός οὔσα ἡ Ἀδελφότησ ἡμῶν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ, ἐκαρποφόρησεν εἰς ἔργα θεάρεστα, διά τῆσ ἀνακαινίσεωσ καί συντηρήσεωσ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, γνωστοῦ ὡσ τοῦ Ναοῦ τοῦ ψηφιδωτοῦ χάρτου τῆσ ἐκ βάθρων ἀνεγέρσεωσ ἐπισκοπείου καί ἡγουμενείου, ξενῶνοσ φιλοξενίας κοινοτικοῦ Ναοῦ μετά συγκροτήματοσ εὐχρήστων κτιρίων καί σχολείου εἰσ Ηαπίνα, παρεκκλησίου μετά πολυκατοικίας εἰσ Μαῖν καί ὄλωσ ἰδιαιτέρωσ διά τῆσ ἰδρύσεωσ προτύπου Σχολῆσ «Πατριάρχησ Διόδωροσ» ἐν Μαδηβᾶ, ὑπό τήν πρωτοβουλίαν καί τήν ἀκάματον δρᾶσιν τοῦ ἀγαπητοῦ Ἡμῖν ἀδελφοῦ Πανοσιολογιοτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἰννοκεντίου, τοῦ ἀναλώσαντοσ ἑαυτόν ποιμαντικῶσ καί ἀφιλοκερδῶσ εἰσ τήν ὑπηρεσίαν τῆσ Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν Κοινότητοσ καί τοῦ λαοῦ τῆσ Μαδηβᾶ ἀφ' ἑνός· καί καλλιεργήσαντοσ τήν Ἀποστολικήν καί ἀγιοπατερικήν

παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἀφ' ἑτέρου.

Ἐρώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἅγιε Μαθηβᾶ κ. Ἀριστόβουλε,

«Τὴν καλὴν ταύτην παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Β. Τιμ. 1,14). «Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ», (Β' Τιμ. 1,7) παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ θεὸς μᾶς ἔδωκε πνεῦμα ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ, ἵνα συνετῶς καὶ φρονίμως κυβερνῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τοὺς ἄλλους, δηλονότι τοὺς συνεργοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους καὶ τὸν πιστὸν λαόν.

Τὸν δὲ ζυγὸν τῆς ὑπακοῆς καὶ τὸ φορτίον τῶν ποιμαντικῶν ὑποχρεώσεων καὶ προσκυνηματικῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια ἀναλαμβάνεις ἀφοροῦν εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Ἐβρ. 12, 2) καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Διὸ καὶ λέγει Κύριος, «ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν». (Ματθ. 11,30).

Ὁ φιλόξενος λαὸς τῆς Μαθηβᾶ, τὸ εὐσεβὲς Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς καὶ τὰ τίμια μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποδέχονται ὑμᾶς, σήμερον μετὰ σεβασμοῦ καὶ υἱϊκῆς ἀγάπης, πολλῶ μᾶλλον αἱ τοπικαὶ πολιτικαὶ Ἀστυνομικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ ἀρχαί, αἱ τελοῦσαι ὑπὸ τὴν σοφὴν διακυβέρνησιν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν Ἄνακτος τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας καὶ κουστωδοῦ τῶν Ἰσλαμικῶν καὶ Χριστιανικῶν Ἱερῶν Τόπων ἐν τῇ ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, τοῦ Μεγαλειοτάτου Abdallah Ibn Hussein τοῦ Β', τὸ ὅποῖον μετὰ βαθυτάτου εὐγνωμοσύνης εὐχαριστοῦμεν δεόμενοι ἐν ταύτῳ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ὅπως φυλάττη, κρατύνη καὶ χαρίζηται αὐτῷ καὶ τῷ Βασιλικῷ Οἴκῳ ὑγιείαν καὶ μακροήμερευσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρηνικῆς καὶ ἀρμονικῆς συνυπάρξεως ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας.

Εἰς ὑμᾶς Ἅγιε Ἀδελφέ καὶ Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης πόλεως εὐχόμεθα, ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἐπιφανέντος ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ θεοῦ Πατρός, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

φωτίζη τήν διάνοιάν σου καί κατευθύνη τά διαβήματά σου πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τοῦ φερωνύμου Πάτρωνός σου ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου τοῦ ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, ὡς καί τῆς σήμερον τιμωμένης ἁγίας Φεβρωνίας τῆς ὀσιομάρτυρος. Ἀμήν.

«Λάβε τήν ράβδον, ἵνα ποιμαίνης τό ἐμπιστευθέν σοι Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, καί τοῖς μέν εὐπειθέσιν ἔστω αὐτοῖς ὑπό σοῦ βακτηρία καί ὑποστηριγμός, τοῖς δέ ἀπειθέσι καί εὐτραπέλοις, χρῶ αὐτῇ ράβδῳ ἐπιστυπτικῇ, ράβδῳ παιδεύσεως».

Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί τήν λῆψιν εὐλογίας παρά τοῦ Μακαριωτάτου, ἠκολούθησε εἰς τήν κάτωθι τοῦ Ναοῦ αἵθουσαν κέρασμα καί μεσημβρινή τράπεζα εἰς τό πανδοχεῖον τῆς Μονῆς ἐν Μαδηβᾶ παρατεθειῖσα ὑπό τοῦ ἐγκατασταθέντος Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν Ἅγιον Μαδάβων λέγων μεταξύ ἄλλων τά κάτωθι:

«Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ αἵματος», (Πράξ. 20, 28), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἰερώτατοι Ἅγιοι ἀδελφοί ἐν Χριστῷ Ἀρχιερεῖς,

Τίμιον πρεσβυτέριον, ἀγαπητοί Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας

Ἐντιμότατοι Κύριοι συνδαιτημόνες,

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Ἑλληνορθόδοξος τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπί τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ νέου Ποιμενάρχου τῆς ἱστορικῆς πόλεως ὑμῶν Μαδηβᾶ καί Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡμεῖς ὡς ποιμενάρχης τῆς Μητρός ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι τῶν Ἱεροσολύμων ἀλλά καί διάδοχος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ Θεοῦ

Παύλου: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ», (Πράξ. 20,28), προέβημεν μετά τῶν τιμίῳν μελῶν τῆς περί Ἡμᾶς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τήν ἀνασύστασιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων.

Σήμερον ἡ πόλις ὑμῶν Μαδηβᾶ καί τά περίχωρα αὐτῆς, διακρίνονται διά τήν καλπάζουσαν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς τόν πολιτικοκοινωνικόν, ἐπιχειρηματικόν, τουριστικόν καί ἰδίως τόν ἐκπαιδευτικόν τομέα. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ ἵδρυσις καί λειτουργία πολλῶν πανεπιστημίῳν, Ἀκαδημαϊκῶν κέντρων καί Σχολῶν.

Περιττόν δέ νά εἴπωμεν ὅτι ἡ συμβολή τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου καί τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ κοινότητος εἰς τόν Ἀκαδημαϊκόν τομέα τῆς παιδείας ἐσφραγίσθη διά τῆς ὄντως ἀξιεπαίνου πρωτοβουλίας καί δραστηριότητος τοῦ Ἁγιοταφίτου ἀδελφου ἡμῶν πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰννοκεντίου, τοῦ ὁποίου καί εἴμεθα εὐγνώμονες.

Ἡ ποιμαντική μέριμνα ὑπέρ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί δῆ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ καί πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ ἐν Μαδηβᾶ ἀφορᾶ εἰς τόν εὐαγγελικόν λόγον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τήν δέ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ἰωάν. 4,24), ὁμοίως δέ, «γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπί παντί ρήματι ἐκπορευομένῳ διά στόματος Θεοῦ, (Α' Ἰωάν. 4,16).

Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ μήνυμα ἀγάπης, εἰρήνης καί εἰρηνικῆς συμβιώσεως μεθ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ταύτης ἀδιακρίτως καί ἀνεξαιρέτως. «Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», ὁμοίως: «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ». (Α' Ἰωάν. 4,16) Πάντες οἱ κάτοικοι καί αἱ θρησκευτικαί Κοινότητες τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας ἀπολαμβάνουν ταύτην τήν θεϊκὴν ἀγάπην καί τήν εἰρηνικὴν μεταξύ των συνύπαρξιν. Ὡστόσο θεωροῦμεν ὡς ἱερόν Ἡμῶν καθῆκον νά εὐχαριστήσωμεν μετά

βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Β΄ Ἴμπν Ἄλ Χουσεΐν καὶ νά εὐχηθῶμεν εἰς Αὐτόν καὶ τό βασίλειον Αὐτοῦ ὑγιεῖαν καὶ μακροήμερυσιν· καὶ εἰς τὸν νεο- ἐγκατασταθέντα Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον εὐχόμεθα ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καταξιῶνῃ αὐτόν εἰς τὴν θεάρεστον ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἱκεσίαις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

https://www.youtube.com/edit?o=U&video_id=yxyIoS9do2k